

setkání

Slovo má vel

Gabriela Vránová

Sňatky z rozumu

S herečkou a spisovatelkou Gabrielou Vránovou jsme se sešli v pražské galerii A&A, kam se přišla podívat na obrazy svého kamaráda, malíře Jiřího Valeše. Gábi, jak jí říkají přátelé, se totiž mezi uměním cítí jako ryba ve vodě, což se o ní mimochodem dozvíme i v medailonku z cyklu Neobyčejné životy.

V čem byl a je váš život neobyčejný?

Zeptejte se spíše pracovníků České televize, proč si mě vybrali do této kategorie a chtěli se mnou natočit dokument. Doufám, že se pouze nedomnívají, že je neobyčejné být hercem.

A není?

Není to tak úplně pravda. Nicméně faktem je, že můj život byl poskládan z různých událostí, dojmů z mnoha míst a setkání se zajímavými lidmi... Přesnější označení je, že byl a je pestrý.

Možná je neobyčejný vašim přístupem k němu. Protože váš pestrý život byl protkán poezií jako nejjemnější krajka, což jej podle mě činí ne zrovna obyčejným...

To jste řekl hezky. Jenomže ono to bylo nutné. Poezie mi v životě pomáhala a hodně mi dávala. Takže poezie je nedílná součást mého života.

Co konkrétně vám poezie dala či jak vám pomohla?

V poezii toho konkrétního mnoho nenajdete. Vy se domníváte, že když mi bylo smutno, do breku, když jsem cítila nespravedlnost, že jsem utekla k poezii a všechno bylo zase dobré? Ale to víte, že ne. Takhle to nefunguje. V takové

chvilí vám nepomůže nic, leda snad když si uvědomíte, že není na světě jenom vaše neštěstí, váš smutek, vaše nespravedlnost a existují ještě mnohem horší situace.

Verše jsou dobré v okamžiku, když s vámi souzní, a vy si řeknete, že někdo vaše pocity krásně vyjádřil. Je to o pocitech a emocích. Například já létám. Už jako malá jsem létání pociťovala tak intenzivně, že jsem se po probuzení lehounce odrážela nohama od postele a snažila jsem se opravdu letět, ale nepodařilo se mi to. Dnes už ale vím, že to umím. Jednou jsem to řekla manželovi (Jiří Kepka, profesor matematiky a autor mnoha učebnic - pozn. redakce) a on odpověděl, že mi věří, ale abych to raději nikomu neříkala. Ale i v přeneseném slova smyslu jsem častokrát chtěla od něčeho někam uletět. Třeba ve třinácti letech mě velmi trápilo moje dospívání, byla jsem nešťastná, a pomáhalo mi, když jsem si na stráni nad domkem svých rodičů na Moravě říkala Nerudovy verše.

Lásku k veršům a literatuře ve vás probudil už tatínek-básník, ale jste i maminka-učitelka...

Vždycky mě lákalo slovo. Strašně. I v biblí se říká, že na počátku bylo slovo, a je to pravda. Slovo má velkou moc.

kou moc

Neobyčejné životy

1
9. 6.
21.00

A bohužel je dnes dost zneužíváno, protože „kecnout“ se dá všechno a „kecá“ se hodně. Jenomže se zapomíná, že slovo, které vypustím z úst, má mít také nějakou váhu. Pokud někomu něco slíbím, musím to také splnit, což se už v mnoha případech neděje.

Výsadou básníků je i objevení nových slov, což když se povede, doslova pohladí duši. Vy jste svou knihu poetických fejetonů i následně CD nazvala

Magnetický vítr. Jak vzniklo toto slovní spojení?

Kdysi dávno jsem jela s rozhlasovou režisérkou Hanou Kofránkovou autem a s námi na zadním sedadle cestovala i její dcerka Baruška. Chtěla otevřít okno, ale Hanka jí to nedovolila, protože Baruška byla trošku nachlazená, a tak si divenka vystrčila jenom prstík škvírkou úplně nahoře a najednou řekla: „Jů - ten vítr je magnetický!“ A mně se ten zdánlivý protimluv zalbil: vítr všechno rozfouká a magnet naopak přitahuje, ale v tom je právě krása tohoto spojení. Poezie mě přitahuje, ale zároveň je neuchopitelná.

Jste známá tím, jak soustavně bojujete za propagaci poezie. I v záhlaví svých webových stránek máte verš svého otce Jaroslava Veriána Vrány: „Básník je ve všech skrytý v nás, jen míra milosti různá...“. Svému tatínkovi a tomuto mottu jste také spolu se svým synem, režisérem Ondřejem Kepkou, věnovala zbrusu nový dokument, který, doufejme, brzy uvidíme v televizi: Království poezie. Opravdu

jsste přesvědčena, že poezie z našeho světa nemizí?

Samozřejmě. Poezie byla vždycky trochu výlučným druhem umění. Nikdy nestály fronty před knihkupectvími na novou sbírku básní. Ty si kupoval jen určitý druh lidí - a stejná situace je i dnes. A je dobře, že se stále rodí generace mladých básníků, ale i milovníků poezie. V dnešní době, která je tak uspěchaná a tak moc dá na materiálno, se také ještě mnoho mladých lidí trápí svými pocity - a pak mají přirozeně blízko k poezii. A to je moc dobře. Víte, jak jste se ptal, jakým přínosem pro mě byly verše, tak abych parafrázovala Jaroslava Seiferta: Život mě naučil, že poezie a knížky jsou to nejkrásnější, co mi život dal. Kromě lásky ovšem.

Jiří Renč, foto Tomáš Pánek a archiv

Čerstvě vydaný DVD Království poezie: Dagmar Havlová, Jiří Hubač, Gabriela Vránová a Ondřej Kepka

POZOR! SOUTĚŽ! POZOR!

Chcete se osobně vydat do Království poezie?

Pokud správně odpovíte na soutěžní otázku, deset z vás obdrží právě vycházející DVD Království poezie, v němž je Gabriela Vránová vášnivou průvodkyní světem veršů, který tak miluje. (Pokud chcete získat její vlastnoruční podpis, autogramiáda je 3. června v 17.00 hod. v Praze v budově rozhlasu na Vinohradské třídě, v nové prodejně Radioservisu).

Otázka: Kdo režiroval s citem sobě vlastním DVD Království poezie?

- a) Dušan Klein**
- b) Jiří Strach**
- c) Ondřej Kepka**

Odpověď pošlete na korespondenčním lístku na adresu TV magazin, Přátelství 986, 104 24 Praha 10, nebo e-mailem na tajenka@tv-magazin.cz do 10. června 2010.